

10. The Opening of the North Korean Mind. *Foreign Affairs*. 28.11.2016. URL: <https://www.foreignaffairs.com/articles/north-korea/2016-11-28/opening-north-korean-mind>

11. Trump and Ivanka met K-Pop boy band EXO on a visit to South Korea's presidential palace. *Insider*. 29.06.2019. URL: <https://www.insider.com/trump-and-ivanka-met-k-pop-band-exo-south-korea-2019-6>

Мищук Євгенія

Криворізький національний університет

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОБЛЕННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ПУБЛІЧНІЙ ДИПЛОМАТІЇ

Ключові слова: дипломатія, проблема, системний підхід, управлінські рішення.

Keywords: diplomacy, problem, systemic approach, managerial decisions.

Прийняття рішень у публічній дипломатії має свої особливості. Їх необхідно враховувати для того, щоб вирішення проблеми було найефективнішим.

Під час прийняття рішень у публічній дипломатії необхідно розглядати ширший контекст і дивитися на проблему як на систему. Необхідно враховувати різні аспекти проблеми, їх взаємозв'язки та можливі наслідки рішення. Наприклад, країни, які розвиваються, мають свої унікальні проблеми, як-от бідність, нерівність, забруднення довкілля, відсутність доступу до освіти та медичних послуг. Для підтримки цих країн необхідно дивитися на них як на систему, яка включає в себе багато аспектів: економіку, політику, соціальну сферу та довкілля. Рішення, прийняте в одному аспекті, може мати негативний вплив на інші аспекти розвитку країни. Тому підтримка країн, які розвиваються, потребує комплексного підходу, який враховує всі аспекти системи. Ще одним яскравим прикладом у цьому контексті є криза біженців. Вона є складною системною проблемою, що вимагає комплексного підходу для її вирішення. Це не просто проблема зміщених осіб, але також і соціально-економічна проблема, яка впливає на безпеку та стабільність країн, що приймають біженців. Для початку варто визнати, що причини кризи біженців можуть бути різними, від конфліктів та війн до кліматичних змін і економічної нестабільності. Тому, щоб вирішити цю проблему, потрібен широкий аналіз її причин та наслідків. Далі варто звернути увагу на те, що криза біженців має глобальний характер та вимагає координації зусиль на рівні міжнародної спільноти. Країни-приймачі потребують допомоги та ресурсів для забезпечення відповідних умов для біженців, а країни-виникнення потребують допомоги для розв'язання проблем, які змусили людей покидати свої домівки.

До того ж варто розглянути питання прав людини та захисту біженців. Потрібно забезпечити належний захист прав біженців та боротися з дискримінацією, яка може стати причиною їх незахищеності. Нарешті, важливо звернути увагу на те, що криза біженців має довготривалий характер та вимагає стійких і довготривалих рішень. Потрібно розробляти стратегії та плани дій для розв'язання проблеми у довгостроковій перспективі [1].

Публічна дипломатія включає в себе широкий спектр інформаційних технологій, які можуть допомогти в прийнятті рішень. Наприклад, моніторинг соціаль-

них медіа може допомогти відслідковувати реакції громадськості на певні події або рішення. Дипломатичні місії використовують соціальні мережі, як-от Facebook, Twitter та Instagram для спілкування з громадськістю та іншими зацікавленими сторонами. Наприклад, дипломатична місія США в Україні веде активну діяльність у соціальних мережах, де оприлюднює інформацію про свою роботу та спілкується зі своїми підписниками. До того ж дипломатичні місії використовують відео- та вебконференції для спілкування з громадськістю й іншими зацікавленими сторонами в режимі реального часу. Наприклад, Посольство Японії в Україні організувало віртуальний візит до Японії для українських студентів, де вони мали змогу ознайомитися з культурою та традиціями Японії.

Важливим елементом інформаційних технологій є вебсайти та додатки, які уряди та дипломатичні місії використовують задля забезпечення доступу громадськості до інформації про свою роботу, культуру та інші аспекти свого життя. Наприклад, Посольство Канади в Україні має свій вебсайт, де публікує новини, інформацію про свою діяльність, а також додаток «Канада в Україні», який дає змогу отримати інформацію про Канаду та канадську культуру.

Геополітичні ігри, як-от «MUN» (модель ООН) або «Crisis Management Exercise» (вправа з кризового управління) допомагають студентам, політикам та дипломатам зрозуміти складні політичні ситуації та виробляти стратегії для їх вирішення. Такі ігри можуть включати в себе використання інформаційних технологій, як-от відеоконференції або електронні таблиці. Інтерактивні медіапроекти, як-от документальні фільми, мультимедійні презентації та ігри, допомагають підвищити інтерес до тем, пов'язаних із публічною дипломатією, та забезпечують доступ до складних політичних проблем. Наприклад, інтерактивний медіапроект «Global Diplomacy Simulation» дає змогу студентам з усього світу брати участь у симуляції міжнародних переговорів та дізнаватися про складні політичні процеси [3].

У публічній дипломатії необхідно бути гнучким та здатним швидко реагувати на зміни ситуації. Часто прийняття рішення потребує швидкої комунікації з іншими державами або організаціями. Приклади прийняття рішень у публічній дипломатії, коли необхідно бути гнучким та здатним швидко реагувати на зміни ситуації, можуть включати такі сценарії:

1. Кризова ситуація: під час кризової ситуації, як-от природні катастрофи, терористичні напади або воєнні конфлікти, дипломати повинні швидко реагувати на події та приймати рішення, які відповідають інтересам їх країни.

2. Неочікувана поведінка інших країн: коли інша країна вчиняє щось несподіване або негативне для інтересів вашої країни, дипломати повинні швидко реагувати та приймати рішення про те, як відреагувати на ці дії.

3. Співпраця з міжнародними організаціями: прийняття рішень у публічній дипломатії може також вимагати співпраці з міжнародними організаціями, як-от ООН або НАТО. Дипломати повинні бути готові до швидкої комунікації з представниками цих організацій та приймати рішення, які враховують інтереси країни та її партнерів.

4. Візити глав держав: прийняття рішень може вимагати зустрічей глав держав. Дипломати повинні бути гнучкими та здатними швидко організувати зустрічі, які відповідають дипломатичним протоколам та інтересам країни.

5. Співпраця зі ЗМІ: дипломати повинні бути готові до швидкої комунікації зі ЗМІ, яка допомагає приймати рішення в умовах нестабільності та несподіванок. Гнучкість у співпраці зі ЗМІ передбачає готовність швидко реагувати на новини, відповідати на запити журналістів, а також здатність пояснити складні міжнародні процеси простою та доступною мовою. Для того, щоб бути гнучким у співпраці зі ЗМІ, дипломат повинен бути готовим до швидкої комунікації, володіти високою ерудицією та вміти аналізувати складну інформацію в короткі терміни. Додатково важливо розуміти основні принципи роботи ЗМІ, їх потреби та очікування, а також бути готовим до співпраці з журналістами різних форматів і масштабів – від локальних до глобальних медіа.

Гнучкість у співпраці зі ЗМІ може допомогти дипломатам ефективно коментувати міжнародну політику своєї країни, роз'яснювати складні ситуації, а також залучати широку аудиторію до підтримки своїх ініціатив. Отже, співпраця зі ЗМІ може стати важливим інструментом у роботі дипломата, особливо в умовах швидких змін та несподіванок [2].

Прийняття рішень у публічній дипломатії повинно ґрунтуватися на відкритій та активній комунікації з громадськістю. Громадськість може допомогти в ідентифікації проблем, запропонувати рішення та оцінку їх ефективності. Залучення громадськості у процес прийняття рішень дає змогу враховувати різні погляди, інтереси та потреби різних груп населення, що може сприяти досягненню більш загальноновизнаних та прийнятних рішень. До того ж відкрита й активна комунікація з громадськістю забезпечує прозорість та відкритість процесу прийняття рішень, що збільшує довіру громадськості до влади та зменшує можливість корупції й недовіри до державних інституцій. У залученні громадськості до процесу прийняття рішень важливо використовувати різні формати комунікації та співпраці, як-от публічні зустрічі, онлайн-консультації, громадські слухання, опитування тощо.

Джерела та література

1. Висоцький О. Ю. Електронна дипломатія як інструмент пропаганди. *Політологічний вісник*. 2018. Вип. 81. С. 51–59.
2. Опанасюк О. І. Особливості сучасної публічної дипломатії. *Гілея: науковий вісник*. 2017. Вип. 117. С. 238–243.
3. Manor I. The digitalization of public diplomacy. Palgrave Macmillan series in global public diplomacy. 2019. 364 p.